

WIKS

6

3e jaargang
1979

N. I. K. S.

naar integratie kinderseksualiteit

orgaan van de Landelijke Werkgroep Pedofilie / werkgroep tot emancipatie van ouders-jongere relaties
van de Nederlandse Vereniging tot Seksuele Hervorming

Redactie-adres

Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

Redactie

Dr. F. Bernard
Bob Ferguson
Peter Geul
Gorrit Goslinga

De kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen van de redactie te zijn, bij voorkeur getypt.

Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk. Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

Abonnementen

De abonnementsprijs bedraagt f 19,75 per kalenderjaar, inclusief verzendkosten. Opzegging vóór 1 januari schriftelijk aan de redactie.

Losse nummers

Nederland f 1,50
België Bfr 25

Losse nummers zijn o.a. verkrijgbaar via de afdelingswerkgroepen.

Betalingen

Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGP/wg. emancipatie ouders-jongere relaties, Postbus 540 te Zoetermeer. Vermeldt a.u.b. de reden van betaling. Bij voorkeur dient gebruik gemaakt te worden van de toegevoegde accept-girokaart.

3e jaargang nr.6

juni 1979

Voor een abonnement dat met dit nummer ingaat betaalt U over 1979 maar f 10,-

INHOUD

	blz:
Vakantie / Uitverkocht / Adressen buitenland	2
En daar zit je dan ...	3
Interlokaal	7
Kinderlijn / Levensstijl	8
Alfred Aubry's ongenoegen	9
Ketterse gedachtes bij het jaar van het kind	10
Een gesprek met zeden- en kinderpolitie	12
Antwerpen	14
Koos Postema: cijfers	15
Stickers / Indianen	17
Kinderlokker?	19
De stille dood van Jonathan	20
Wijzigingen voorbehouden / Hamster Joviaal	21
De flikkerbeweging en wij	22
Platenrubriek	23
Feministische kinderboeken / Verslag ener enquête	24
Adressen	25

VAKANTIE

Dit nummer van NIKS is het laatste dat voor de zomervakantie verschijnt. Het volgende nummer zal eind augustus uitkomen.

UITVERKOCHT

Van de nummers 1 en 2 van deze jaargang van NIKS (januari en februari 1979) zijn geen exemplaren meer voorradig. Nabestellingen over de vorige jaargang en van de nummers 3 en verder van dit jaar zijn wel mogelijk (f 1,50 per stuk, plus portokosten). Ook van de eerste jaargang (1967) is nog een beperkte voorraad aanwezig.

ADRESSEN

BUITENLAND

Op de laatste pagina van elk nummer van NIKS staat steeds een bijgehouden lijst van binnenlandse adressen. Hieraan zijn adressen toegevoegd van pedofilie-werkgroepen in België en sinds kort (op eigen verzoek) ook Duitsland en Zwitserland.

Hieronder volgen de ons bekende adressen van buitenlandse werkgroepen die zich op het terrein van de pedofilie bewegen.

Amerika

Childhood Sensuality Circle CSC
P.O. Box 5164
San Diego, California 92105
Verenigde Staten van Amerika

Denemarken

Paedofil Gruppe
BBC box 59
Vesterbrogade 208
Kopenhagen V
Denemarken

Duitsland

Arbeitskreis Päderastie AKP
Postfach 660229
D 4100 Duisburg 12
Bondsrepubliek Duitsland

Deutsche Studien- und Arbeitsgemeinschaft Pädophilie DSAP
Postfach 3236
D-4150 Krefeld
Bondsrepubliek Duitsland

Engeland

Paedophile Information Exchange
PIE
P.O. Box 318
London SE3 8QD
England UK.

Noorwegen

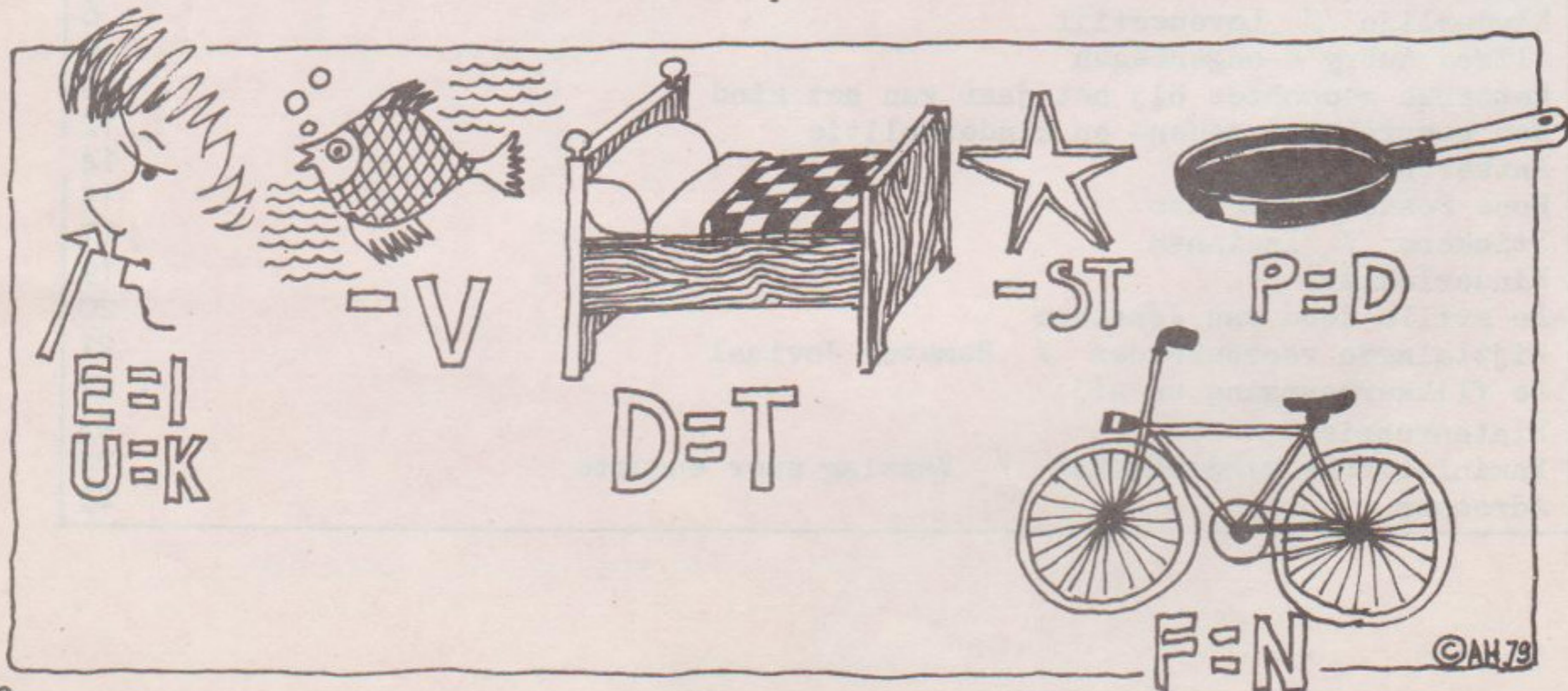
NAFP
Box 134
Blindern
Oslo 3
Noorwegen

Zweden

Pedofila Arbetsgruppen
c/o RFSL
Box 15148
Stockholm
Zweden

Zwitserland

Schweizerische Arbeitsgemeinschaft Pädophilie SAP
Postfach 138
CH-3000 Bern 9

EN DAAR ZIT JE DAN....

...met het angstzweet in je handen. Jouw lijf vol gegooid met alle mogelijke tic's die voor het grijpen stonden, terwijl je dát nu net niet van plan was om te doen.

Ze komen allemaal tegelijk bovendrijven; de verhalen, de dreigementen en het mallotige idee dat het allemaal 'nog best mee zal vallen.' Je troost je met de gedachte dat het om een 'goede zaak' gaat. Dat je in de gegeven situatie toch geen andere keus meer hebt.

Je zit duidelijk gemotiveerd in de werkgroep van een provinciestadje. In een bisdom waar een uit de rol gevallen sinterklaas bevrediging vindt in het doen van allerlei bedenkelijke uitspraken wanneer het gaat om intermenselijke verhoudingen en relatie's buiten het huwelijksprotocol.

Je ergert je aan een stel halfgare nichten, dat er zich bijgevolg geroepen toe voelt om zonder enige verantwoorde 'regie' aan bisschop's voorkeur te gaan staan lallen. Nichten die via een foto in de krant komen..., maar waarvan je weet, dat zij in deze regio de wijsheid prediken dat pedofielen 'abnormale viezerikken zijn.'

Je denkt, dat je rondom je heen een aantal redelijk intelligente mensen hebt verzameld. Deze vanuit verschillende maatschappelijke invalshoeken hebt geselecteerd en gemotiveerd.

Deze mensen nu, maakten zich o.a. nogal bezorgd over het thema 'Kinderen bij actie's.' Zij vonden na intern beraad dan ook dat een kritische gedachte daarover best wel eens onder de gewaardeerde aandacht van de 'top' gebracht zou mogen worden. Nou, vergeet dat maar...

Even snel, in een krap half-uurtje, voor de frites, frikandellen, koffie en 'Een groot uur U' op herhaling, wordt door een aantal, meest onbekende mensen, dat zich nog nimmer aan jou voorstelde, een arrogante analyse over de tafel geschoven m.b.t. j'ouw 'autoritair gedrag ten aanzien van j'ouw vriendje...' Intussen volledig voorbijgaand' aan de kern, kritiek en suggestie's welke in het stuk waren vervat. Bij zo'n overrompeling vraag jij je dan wel af, waar nu precies het verschil ligt tussen déze methodiek en die waarover wij de mond steeds vol hebben.

Je wordt om de oren geslagen met kreten als 'de vrijheid van het kind' en je denkt daar nu precies zo ongeveer een leven lang mee bezig te zijn... Uit alle mogelijke windstreken word je (verschillend) over de konkrete definitie van dat begrip geïnformeerd. (Brede visie?) Dan blijkt de formule tot invulling daarvan in een aantal gevallen een geheel andere te zijn, dan welke jij je daarbij hebt voorgesteld.

Vanuit je genegenheid voor het kind en die van jouw tastbaar vriendje in het bijzonder, tracht je binnen de 'relatieformule' ook een stukje verantwoordelijkheid en begeleiding in te bouwen.

Wanneer dat vriendje dat in dankbaarheid aanvaart en in vrijheid(!) kiest voor een 'vaste relatie' met de opmerking er daarnaast weinig voor te voelen om Jan Rap en zijn Maat ter wille te zijn, wordt jou 'autoritair gedrag' en 'vrijheidsberoving' van dat kind in de schoenen geschoven.

Zij, die het allemaal niet zo serieus nemen en vinden dat elk kind maar op stel en sprong naar verlangen dient te reageren (anders is het nogal gefrustreerd...) veronderstellen dat het daartoe met een bord voor het hoofd 'met artikel 247 is het geen leven' vol ongeduld staat te trappelen. Sommigen hangen daarbij nog de martelaar uit als ouders, school en maatschappij nogal wat bedenkingen uiten ten aanzien van dat gehannes.

Men vergeet tegelijkertijd ook maar even, dat al die kinderen potentiële ouders van morgen zijn. Die wij straks geargumenteed moeten trachten bij elkaar te krijgen binnen voorlichtingsprojekten...

Zo zijn we uiteraard nog wel een poosje bezig!

Intussen sjouw je met je koffertje vol foldertjes, infomapjes en jouw verhaaltje in dat provinciestadje naar allerlei, voor óns belangrijke, adressen: Naar politie, reklassering, vormings- en hulpdiensten. Nergens word je er uitgesmeten. Integendeel; het blijkt allemaal redelijk positief over- en aan te komen. Men is geïnteresseerd en men is welwillend. Men luistert en men diskussiëert op basis van zinnige argumenten door partijen in alle oprechtheid geïnventariseerd. Dan plots, word je verzocht om als 'hekkesluiter' te willen fungeren. Binnen een trainingsgroep van een hulpdienst (SOS) waar reeds een hele avond lang over het gegeven pedofilie is gepraat, bestaat de spontane behoefte tot een regelrechte konfrontatie. Men is er met een variant aan vragen blijven zitten, die zij beslist aan jou als pedofiel willen stellen en waarop zij van jou bevredigende antwoorden menen te mogen verlangen. Deels terecht; want daar sta je voor als AWG-lid. Dan geraakt het gebeuren in een stroomversnelling. Er ontstaat een gedrogeerde sfeer, waarin iedereen zich blijkt te gaan opstellen in de geest van 'iedereen is volslagen getikt, behalve de pedofiel...' Dit konstaterende vlieg je van louter schrik op de rem met de opmerking; dat er onder pedofielen ook wel onverantwoorde lieden en viezerikken rondsukkelen. Haastig aanvullende met het versleten argument 'Net zoals het die geeft onder hetero's en homo's...(Amen!)'

In die toestand klinkt de vraag terecht: 'Waarom informeert u de ouders van uw vriendje niet. U komt zo positief, zo begrijpend over?' Een goede vraag, die om konsekwent handelen vraagt. Maar wat moet je aan met een gezin dat bekend staat als zijnde 'sociaal erg zwak'. Als zijnde 'onberekenbaar agressief?'

Maar precies in het daarop aansluitende weekend is de spanning te snijden. Het is nu wel duidelijk dat de relatie ernstig gevaar loopt. Een (ongehuwde) maatschappelijk werkster, rijp voor plaatsing op een consoortje in een door spinrag ingepakt museum, welke belast is met 'begeleiding van dat gezin' vindt het maar 'raar', dat jij als 43jarige (ongehuwde) vent zo'n bedenkelijke aandacht voor kinderen hebt, en voor dat éne kind in het bijzonder...

Het joch, helemaal over zijn toeren geraakt, snikt uit; dat 'die stomme trut het allemaal verpest heeft' en 'dat hij nooit meer alleen bij jou mag komen, tenzij er contrôle is van een broer of zus.'

Uit het telefoongesprek met die 'trut' word je geen haar wijzer. Haar zeurderige ouwewijvetoon roept alleen maar meer irritatie's op...

Na het binnensmijten van enkele stevige cola-tic's besluit je dan 'nu of nooit.' Laf, maar doeltreffend! Laten pa en ma en 'kwaje grote' broer maar komen opdraven. En zij komen... Emotioneel zo geladen als een kanon slinger je dan jouw verhaal de kamer door: 'Ik hou van Benny en Benny houdt van mij! Wij trachten alles voor elkaar in te vullen wat er binnen relatie tussen ménsen maar in te vullen valt. Ook de top aan dressuur aangaande seksuele hoogstandjes, zoals deze hun waarden hebben verworven vanuit de 'normale platvloerse observatie's...'

Je houdt er rekening mee dat er van alles gaat gebeuren, behalve dat er enig begrip en tolerantie zal volgen...

Gek genoeg krijg je dat alles wél. Immers, men wist het allemaal al zo lang en men is blij dat het nu éindelijk uitgesproken is. In allerlei toonaarden word jouw eerlijkheid geprezen. Na een gesprek met jóuw vriendje, hún zoontje, dat je er bij laat komen, is iedereen er van overtuigd dat het kind het 'zélf wil', het 'fijn vindt' en er 'gelukkig door is.' Jouw invloed op het kind is van een goede kwaliteit. Bravo!

Vier weken later...: De relatie is volledig naar de knoppen. De prijs voor vijf jaren fijne vriendschap en eerlijkheid is betaald. Een volledig over zijn toeren geraakt vriendje is de balans, om over jezelf maar helemaal te zwijgen... Geen enkele 'tic' is nog toereikend!

Normaal voorkomende zaken als ontstoken borstjes, vlegelachtig gedrag op school, niet vlijtig deelnemen aan huishoudelijke taken zoals afwas en een 'agressief woord' zijn duidelijk gevolgen van de relatie!

Gorrit loopt inmiddels andermaal boos de 'klas' uit. Op grond van het feit onder andere dat óók zinnige mensen, zij het dan uit diverse AWG-afdelingen, mede op zijn verzoek, nogal kritisch nota hebben genomen van het - beleid - inzake - leeftijdsgrenzen. -

Een of andere Kwast binnen de kommissie Melai, waar je toch meent het ook allemaal voor te doen.., verknoeit slaapverwekkend hopen tijd door te zeuren: 'Er is een handjevol Nederlandse mannen (?), niet meer dan één op de duizend (?) die óns vragen op hún manier te mogen deelnemen aan het maatschappelijk verkeer. Hoe zit dat? Zij hebben een voorkeur voor omgang met kinderen. Zij noemen zich 'pedofielen'. Er is onderscheid tussen 'lieve' pedofilie en 'kwade' pedoseksualiteit.' Proost! De sinterklaas te Roermond geeft niet thuis wanneer de 'Rose Driehoek' terecht aan het protesteren slaat. Je vraagt je daarbij wel af of men werkelijk een half jaar voorbereidingstijd daartoe nodig heeft om dan niet verder te komen als het bij elkaar schrapen van kreten in de zin van; 'Gijsen is zélf een flikker.' Je vraagt je af wat de drijfveren zijn die aanzetten, door enkelen, tot het beschimpen van een langs de route staande kruisbeeld met ergerlijk gelal.

Intussen ontkent een aantal 'feministische tante's' dat hun vader hen verwekt heeft. Je vraagt je intussen af waar je nu in feite bij hoort, waar je mee bezig bent, waar het gedoe uiteindelijk naar toe zal leiden? Je maakt je ineens vreselijk veel zorgen om jouw vriendje...

De moeder had al niet zoveel bezwaren. De vader is min of meer bijgedraaid. Een psychiater en een maatschappelijk werker hebben daar vrij positief materiaal toe aangedragen. Je hebt het twijfelachtige gevoel dat jouw bezoeken in dat provinciestadje de eerste vruchten beginnen af te werpen.

Benny mag weer komen. Reeds vijf weekenden op een rij mag hij bij jou blijven, terwijl de 'trut' voortdurend de telefoon in haar 'sociaalvoelende' greep houdt om de politie te kunnen verwittigen. Ze chanteert de ouders met; 'Zolang u het bezoek van uw zoon aan die viezerik niet verbiedt, trek ik mij als 'hulpverlenster' ten behoeve van úw gezin terug.' De 'sociaal zwakke' en 'agressieve' vader trotseert met een stukje blijmoedige trots deze opgevoerde en gelegaliseerde smeerlapperij, waar blijkbaar geen enkele zedelijkheidswetgeving enige moeite mee heeft...

Vannacht lag hij naast mij, Benny. Met zijn mooie ranke lichaam tegen mijn door 'tic's' opgezwollen pens aan. Naakt! Hij zei andermaal van mij te houden. Er bengelde tranen langs mijn wangen, maar ik schaamde mij er niet voor. Met eindeloos geduld pinkte hij ze een voor een weg en honoreerde hen met een zoen per stuk...

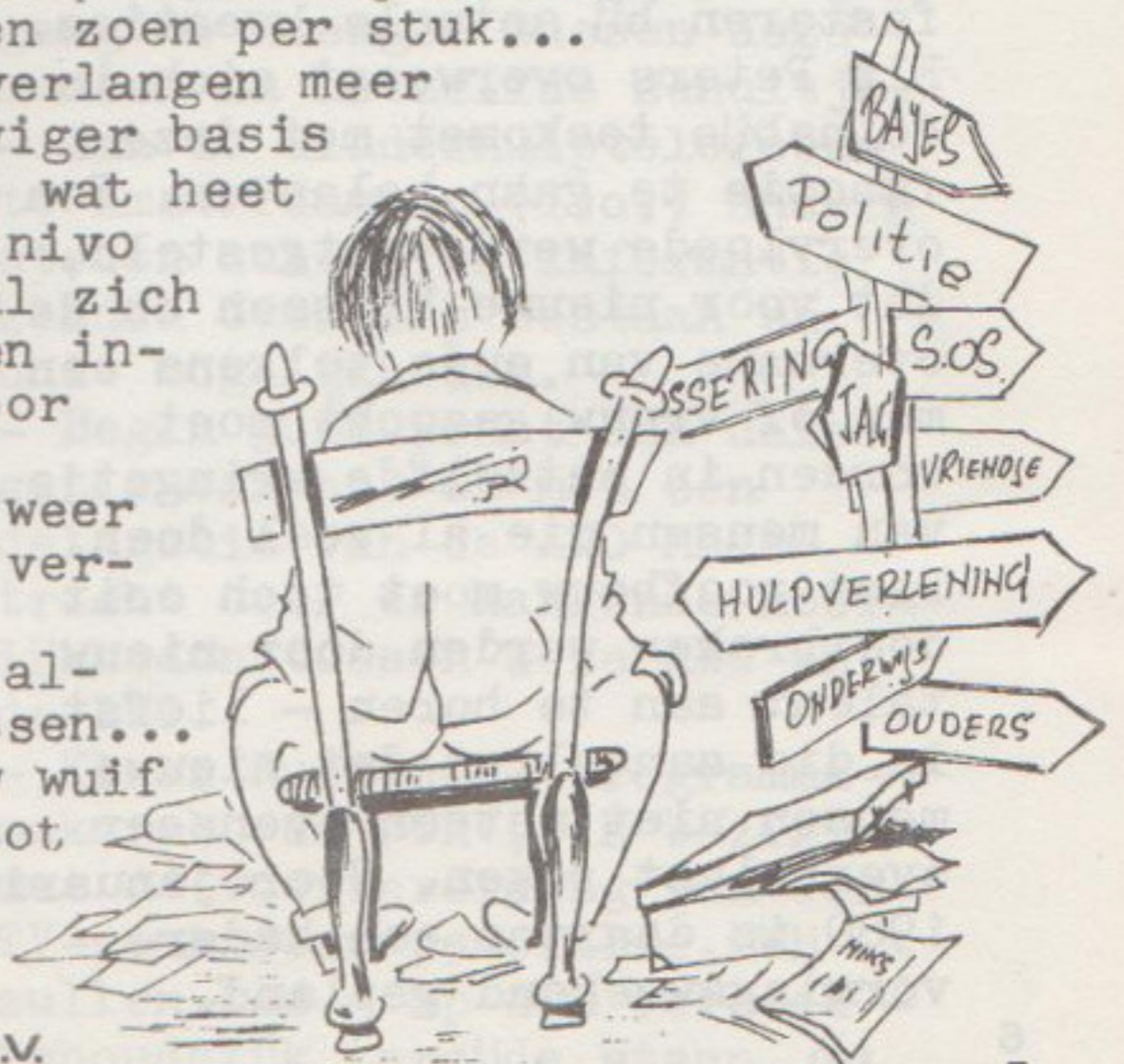
Melai, Tweede Kamerleden en anderen verlangen meer 'wetenschappelijk materiaal' als steviger basis van een toch erg goed rapport. Jezus; wat heet hier wetenschap? Een relatie van dit nivo staat ver boven de wetenschap. Zij zal zich nimmer compleet wetenschappelijk laten inpakken. Zij geeft hoogstens ruimte voor wat voetnoten.

Maar desondanks pak jij je koffertje weer op. Vol foldertjes, infomapjes, jouw verhaalje en... een aantal voetnoten.

Je stapt in dat provinciestadje naar allerlei, voor óns zo belangrijke adressen...

Benny gaat naar huis. Gewoontegetrouw wuif je hem door het raam liefdevol een 'tot ziens' toe. Maar je weet dat nooit zeker. Je twijfelt andermaal en neemt een tic. Denkende; 'Tja, daar zit je dan...'

J.V.

INTERLOKAAL

Nu het voorjaar eindelijk is gekomen hebben de meeste DB'ers ook weer zichtbaar nieuwe energie opgedaan. Er wordt geredeneerd, voorbereid, brein gestormd alsof er geen lange barre winter is geweest. Ter illustratie: het de vorige maal afgevoerde begrip 'manifestatie' werd toch maar weer op de agenda gezet, zij het dan voor 1980. Dat zou dan moeten plaatsgrijpen met een thema als 'het kind als lustobject' en onder onze eigen, nieuwe, naam. Verondersteld dan tenminste dat tegen die tijd het goede schip 'Beleidsnota' met het aanhangbootje 'Naamsverandering' alle sluizen gepasseerd is. Behandeling in de LWG-vergadering staat nu gepland voor oktober. Hennie Boselie zal bij het AB informeren, of de Jaar-Van-Het-Kind-fondsen tot volgend jaar kunnen worden vastgehouden.

IN KLEINE KRING

Overigens meldde het 'Heen en Weer' onlangs ten onrechte dat Hennie tot het AB zou toetreden. Wel zal hij, namens ons, een bijdrage vertolken in de nieuw uit te geven losbladige NVSH-almanak. Bovendien is het niet uitgesloten dat hij al eerder dan de jaarwisseling het correspondentiesecretariaat zal overnemen van de huidige, veelal onzichtbare en onvindbare functionaris. Daarnaast doet zich steeds sterker het gemis voelen aan een beleidssecretaris zoals we in 1976 en 1977 wel hadden. Nu blijft de inhoudelijke correspondentie te vaak liggen aangezien er geen DB'er rechtstreeks voor aanspreekbaar is. Ook worden kansen gemist, door schriftelijk stelling te nemen ons te manifesteren bij actuele kwesties. Els Peters overweegt zich in de nabije toekomst met deze functie te gaan belasten. Ten overvloede werd vastgesteld, dat voor nieuwe klussen en de overname van oude telkens een man of vrouw gezocht moet worden in hetzelfde kringetje van mensen die al veel doen. Deze rooibouw moet toch ooit doorbroken worden door nieuw talent aan te boren - liefst in die aantallen dat nieuwe mensen niet meteen evenzeer overbelast raken. Voor januari 1980 is daartoe een kader-vormingsweekend gepland.

FREQUENTIE-MODULATIE

Een andere mogelijkheid tot vorming van nieuw kader en herleving van het bestaande zou zijn een vernieuwde opzet van de LWG-vergadering. De bestaande manier van vergaderen wordt door nagenoeg alle betrokkenen als een lange, onrendabele zit ervaren. Nogal verregaand is in dit verband de suggestie van Rob Gienow, die hij in de LWG-vergadering van juni aan de orde zal stellen. Rob wil naar twee bijeenkomsten per jaar voor alle belangstellende AWG-leden, eenmaal een dag en eenmaal een weekend. In het DB is hierover alvast oriënteren doorgepraat. De bezwaren werden doorgaans gedeeld, de remedie te radicaal genoemd: met name zal overwogen moeten worden dat een lagere frequentie betekent dat de LWG-vergadering taken zal moeten laten vallen. Opdracht: bedenk nu zelf de mogelijke verdere gevolgen.

MASSAAL SMEEKSCHRIFT

De petitie tot decriminalisering van seksuele contacten van kinderen loopt boven verwachting goed. Halverwege mei, twee weken voor de definitieve afsluiting, zijn er 315 handtekeningen binnen van ouders, onderwijzers, maatschappelijk werkers, deskundigen, hoogleraren en organisaties. Van die laatste categorie een bloemlezing: Rutgersstichting, Schorerstichting, COC, MVM,

Algemene Reclasseringsvereniging, Stichting Vrije Relatierchten, Rooie Flikkers, PSVG, Orpheus, ABOP en PCO (de grote onderwijsvakbonden), het Politiek Jongerencontact (de koepel van de jongerenorganisaties van de partijen), besturen van PvdA, D'66, DS'70 en PSP. Het VVD-bestuur laat weten dat haar juridische commissie nog studeert op het Rapport Leef-tijds grenzen. Bij positief advies zal ook deze partij tekenen, waarmee een kamermeerderheid binnen is (als de fracties het met hun besturen eens zijn). Medio juni zal de petitie met de nodige tamtam worden aangeboden, volgens plan aan minister De Ruyter. Nu al maakt de petitie veel los in positieve zin: men leze bijvoorbeeld in het juninummer van Gezond Gezin over de reuzenzwaai van het PSVG-bestuur.

CENSUUR EN CENSOR

Hans Zwerus, lid van de politieke commissie, zal de brede steun voor de petitie zeker breed uitmeten als hij binnenkort en informeel gaat praten met Melai, de hooggeleerde voorzitter van de beruchte commissie en censor van 'Delict en Delinquent'. Melai weigerde twee van de drie reacties tegen Mulders aanval op het Rapport Leef-tijds grenzen te plaatsen, die van de politieke commissie en van Brongersma. Alleen de - uitstekende - reactie van NISSO-directeur Ben Witte komt nu in Melai's orgaan.

GRIJSBOEK?

Binnenkort kunnen de AWG-s een brief en waarschijnlijk ook bezoek verwachten van twee DB'ers, Els Peters en Rob Gienow. Zij zijn bezig met het project dat aanvankelijk als 'zwartboek' te boek stond. Maar ze hebben bedacht dat tussen reacties van betrokkenen bij strafvervolgning van seks met kinderen ook best positieve ervaringen kunnen zitten. Het ligt dus

zeker niet in de bedoeling alleen zielige verhalen op te nemen. Behalve AWG'ers en de mensen achter hen (kinderen en ouders bijvoorbeeld) willen Rob en Els ook gaan praten met politiefunctionarissen, reclasseringsagenten en advocaten. Op die manier hopen zij het veranderingsproces van de laatste jaren in kaart te kunnen brengen. Wellicht komen zij in een later stadium nog met een oproep in een blad als 'Ouders van Nu'.

VOOR NIKS GAAT DE ZON OP...

Het DB heeft ook gepraat over de geldzorgen van NIKS. De redactie heeft in zijn enthousiasme de kosten niet genoeg bewaakt en kan nu niet genoeg besparingen vinden om dit jaar rond te komen zonder de kwaliteit van het blad aan te tasten (minder pagina's, minder uitkomen, terug naar stencillen). Aangezien de penningmeester - wel terecht - onverbiddelijk is, lijkt het daarvan te komen tenzij de lezers die prijs stellen op de huidige vorm van het blad, dat kenbaar maken door wat extra geld (f5,- bijvoorbeeld) daartoe over te maken.

EN VERDER

- We brengen enkele ouders van volwassen partners bij elkaar om te proberen een gesprek op gang te brengen tussen deze mensen in hetzelfde schuitje.
- Aan de kindertelefoons te Amsterdam en (i.o.) andere steden zullen wij informatie zenden over ons bestaan en onze mogelijkheden.
- Begin juni praat een delegatie van het DB met een delegatie van de AWG Maastricht over de hangende moeilijkheden tussen deze AWG en de LWG.
- Klaas Rusticus, programmamaker bij de NCRV, is bezig met de voorbereiding van een TV-stuk over pedofilie. Wij zullen hem - op zijn verzoek - inhoudelijk terzijde staan. -GG

KINDERLIJN

De S.O.S. hulplijn voor kinderen is open. Sinds tien mei is er in Amsterdam een telefoonnummer waar kinderen naar toe mogen bellen als ze in de problemen zitten. De hele week door, van maandag tot en met maandag, zitten tussen vier en acht 's middags vrijwilligers klaar om hulp, adviezen en informatie te geven. De kindertelefoon is in eerste instantie alleen bestemd voor kinderen in en om de hoofdstad. Op korte termijn komen telefoonlijnen vrij in Utrecht en Rotterdam.

NOODZAAK

"Veel kinderen weten nauwelijks met wie ze moeten praten als ze problemen hebben. Dat is wel gebleken bij situaties rond kindermishandeling". Zo motiveert een woordvoerdster van de Nationale Commissie voor het Jaar van het Kind -de initiatiefnemer- de noodzaak van deze lijn.

Als voorbeeld diende een overeenkomstige lijn in drie West-Duitse steden. De ervaring daar is dat de problemen die uitgesproken worden voornamelijk gaan over vriendschappen; seksuele relaties; gezinssituatie; school- en jeugdcriminaliteit. Per maand bellen honderd tot honderdvijftig kinderen.

OPLOSSINGEN

De telefonische hulpdienst voor volwassenen heeft de twintig vrijwilligers getraind die de kindertelefoon bemannen. Zij zullen zoveel mogelijk de problemen zelf afhandelen. Hun taak is dan: geduldig luisteren; vragen; en zondig oplossingen bedenken.

In uiterste gevallen is een persoonlijk gesprek mogelijk. Voor de uren dat de hulptelefoon niet bereikbaar is, ligt het plan een doorverbinding te maken met het Jongeren Adviescentrum (JAC). De kindertelefoon heeft een proefperiode van een jaar, waarna over een definitieve voortzetting beslist wordt.

Het nummer van de hulpdienst is: (020) 224455, met twee lijnen. Bereikbaar doordeweeks en in het weekeinde van vier tot acht uur 's middags. **PG**

LEVENSTIJL

EEN GEVAAR VOOR HERHALING

De Westduitse schrijver-journalist Peter Schult die vooral in linkse homokring bekend is, is woensdag negen mei voor de Münchense rechtbank gesleept. Op een aanklacht van "het plegen van ontucht met kinderen". De feitelijke grond waarop ze hem vervolgen is dat hij twee van huis weggelopen jongens van dertien jaar bij zich had laten slapen, en ze gestreeld zou hebben, ook op de fijnere plekken. Oorspronkelijk zou zijn zaak in januari voorkomen. Door een fout van de justitie, ze waren in hun overijverige haast vergeten een dagvaardiging te sturen, ging het proces niet door.

De daad waarvan ze hem beschuldigen is op zich weinig bijzonders. Als het al voorgevallen is, want zelf ontkent hij het.

Interessanter is het feit dat de Westduitse justitie zich nogal wat moeite getroost heeft om hem aan te kunnen klagen voor een dergelijk bagatel, zelfs naar Duitse begrippen. Zo stond er in zijn arrestatiebevel ondermeer dat hij "op grond van zijn bij de politie bekende levensstijl een gevaar voor herhaling vormt". Hij is nooit veroordeeld geweest voor het zogenoemde "plegen van ontucht met kinderen".

PAMFLET

Het is niet ondenkbaar dat zijn politieke achtergrond de gretigheid van justitie duidelijk maakt. Jarenlang is hij al actief voor het links-radikale tijdschrift "Blatt" uit München. Daarnaast heeft hij in verschillende andere publikaties felle kritiek geuit op de politieke gang van zaken in Duitsland. Na zijn arrestatie nog schreef hij het pamflet "...Und streichelte unter anderem..." (..En streelde onder andere..). Hierin richt hij zich in scherpe bewoordingen tegen het instituut:gezin en de heersende seksuele moraal. Ook die van de linkse kringen, die in zijn ogen minstens even konservatief zijn op het gebied van seksualiteit. Hij besluit zijn pamflet strijdvaardig met: "Ik weer me tegen de wet en tegen de moraal die zulke kontakten verbiedt. Ik roep de jeugd op zich tegen de bevoogding van de staat, ouders, kerk en justitie te weer te stellen en het recht op zelfbeschikking voor zich op te eisen. Ik roep ze op ongehoorzaam te zijn, en als het niet anders kan, weg te lopen".

het pamflet "...Und streichelte unter anderem..." is gratis te krijgen bij Peter Schmitt, Bergam-Leimstrasse 89/1, 8000 München 80, Duitsland. Over pedofilie gaat zijn boek "Besuche in Sackgassen". Uitgegeven bij Trikont Verlag in München. **pg**

ALFRED AUBREY'S ONGENOEGEN

"NIKS is dood". Met deze uitspraak eindigt Alfred Aubrey zijn -op schrift gestelde- ongenoegen in het kortlings heropgerichte blad Finvara. Aubrey, de samensteller van het blad, was ermee gestopt bij de komst van NIKS, een paar jaar terug. Tijdelijk, zoals nu blijkt. Finvara, dat bestemd is voor -in zijn eigen woorden- "een elitegezelschapje fijnproevers", is terug.

Het motief voor heroprichting, aldus Aubrey, is zijn alsmaar groeiende ongenoegen met NIKS. Het is niet geworden wat hij ervan verwacht had. Zoals hij schrijft hoopte hij dat NIKS zou gaan dienen als informatiebron voor de media, de buitenstaanders en voor pedofielen die zich niet als zodanig bekend wilden maken. "Ik zag

niks
aan

in gedachten Deltaboek de trouwe klanten voorzien. Ik meende de contouren van NIKS straks te zien steken uit de bakken van Athenium's Nieuwscentrum. Ik zag dat blad al onder de ogen van menig onderzoeker in later tijd, die daarmee van maand tot maand de ontwikkeling van onze obscure beweging zou kunnen volgen en daarover dikke boeken zou vullen".

VERVELING

"Teleurstellend genoeg verviel de internationale bijdrage in NIKS", begint hij zijn ongenoegen te verwoorden. Nog verder aangestast is NIKS door de jongste ontwikkelingen. "Het blad moest alles

opnemen wat aangeboden werd. Elk gekeutel, gekakel, gewarhoofd van elke bijdrager moest zonder redactioneel ingrijpen opgenomen. Statuten, regels, recht en orde heersten waar eerst nog werkelijk leven bestond. Verveling allerwege"

ROOD

"Pure vreemdelingenhaat leidde ertoe dat de sigarettenwalm van eindeloze leutervergaderingen meer en meer uit de bladen van onze voorkeur opstijgen". Hij besluit zijn hoog oplaaierend ongenoegen met: "Terwijl NIKS lekker groeide en bloeide, de ene maand anders dan de vorige, hebben wettenmakende dorknopers gezorgd voor iets dat altijd rood is en altijd saai. Een vervelend blad waarin de blabla hoogtij viert: NIKS IS DOOD."

FINVARA

Zijn blad Finvara, waaruit deze kritiek, lijkt een voortzetting van Aubrey's rubriek Nieuws van Niks, die hij beëindigde bij het intern worden van NIKS, afgelopen najaar.

Finvara is een pedofiel gerichte uitgave die vooralsnog niet los of per abonnement verkrijgbaar is. Evenwel wilden we u de zienswijze van dit nieuwe blad niet onthouden. **PG**

KETTERSE GEDACHTES BIJ HET JAAR VAN HET KIND

Pas geleden ging ik naar het zwembad in een nabijgelegen stad. Het was vakantie en dan is het bad natuurlijk geliefd doel van de kinderen.

"Douchen verplicht" stond er, volkomen begrijpelijk. In de douche trok ik mijn zwembroek uit en stapte met plezier onder het water.

STIJVE PIEMEL

Een tienjarige jongen kwam binnen. Hij keek geïnteresseerd naar de naakte mannen, vooral op de hoogte van hun middel. Zijn badbroekje trok hij uit, en ging onder de douche staan. Trots toonde hij zijn piemel, dat stijfgeworden met zijn dansende bewegingen meewipte. Geen schaamte, wat dat woord ook betekenen mag.

De andere mannen gingen de een na de ander weg, lachend en gemuseerd. Ik was me nog aan het inzepen en knikte waarderbewonderend naar het jongetje. Mijn zeep viel me uit handen. Ik knielde om het stukje op te rapen. Plotseling sprong het knulletje op me toe en drukte zijn stijve pikje in mijn gezicht. Bliksemsnel stond ik op, in de angst dat een "zedebewaker" binnen zou komen en mij zou betrappen bij het "verleiden van een kind tot ontuchtige handelingen". Met wat dwang maakte ik de jongen van me los en vroeg hem rustig te doen. Maar Duits scheen hij niet te verstaan.

LUST

De mythe van het asexuele kind... kinderen hebben geen seksualiteit, en als ze die toch hebben, moet je het onderdrukken.

Het kind kan zich niet voortplanten, maar ervaart evengoed de lust en het sociale aspekt van seks, zoals het voorbeeld in het begin toont: Volstrekt onbewust heeft deze jongen gehandeld. De naakte mannen gaven hem plezier, wonden hem op, en hij genoot van die opwindning. En de anderen moesten in zijn plezier delen.

ZONDER REMMING

Stelt u zich voor dat een badmeester was binnengekomen. Ik denk er liever niet aan. En toch, wat het kind deed was iets natuurlijks. Hij had wat gemerkt en zonder remmingen, instinktmatig daarop gehandeld. Als het was gebeurd in de open lucht, op een vrij strand, ver weg van enige "sociale kontrôle", dan hadden we ons aan elkaar kunnen overgeven, en had een kontakt kunnen ontstaan. Nu heeft deze gebeurtenis een abrupt eind gekregen, zonder verder vervolg. Weliswaar zonder schade voor de jongen, want erna rende hij met zijn vriendjes door het bad alsof er niets gebeurd was. Hij knikte zelfs even naar me.

EROTISCH

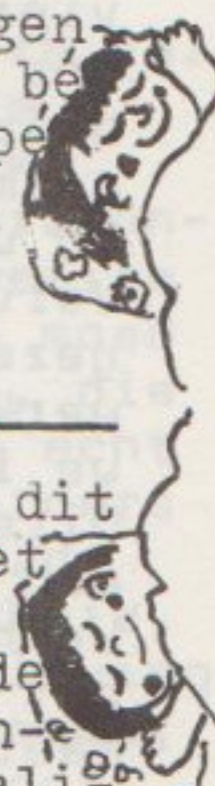
Een erg gevoelige jongen daarentegen had er schade van kunnen ondervinden. Zo'n bliksemvlucht als de mijne moet raar overkomen. En in het geval van die jongen geloof ik niet dat het plezier dat hij aan de situatie beleefde een dubieus karakter had. Wat allerm minst een naïve gedachte is, want er zijn nogal wat kinderen voor wie seksualiteit op zich niets kwaads is. Die zich vrij ontwikkeld hebben. Maar evenwel niet voorgelicht zijn omdat in de zo verlichte twintigste eeuw voor de meesten seks iets is dat zich in het geheim en het donker moet afspelen, iets waarover je niet praat. Er zijn wel volwassenen die zich bereid tonen "wetenschappelijk", onberoerd(?) over

seks te praten. Maar waar het persoonlijk wordt. Wanneer hun eigen ervaringen en gevoelens op tafel moeten komen, daar haken de meesten af. Die intimiteiten hebben een zo erotisch karakter, en ook het vertellen ervan is allerm minst een steriele aangelegenheid, zodat ze terugschrikken voor de gedachte dat het kind erdoor opgewonden kan raken. Waarom eigenlijk? Kan het kwaad als er in een gesprek ook het gevoel aangesproken wordt? Het gevoel, dat later in de eigen seksualiteit toch ook een belangrijke rol speelt (... spelen zal?).

SEKSUALITEIT

Het kind -zo luidt het in dit onheilspellende jaar van het kind telkens weer- heeft recht op een veelomvattende menselijke behandeling. Zonder uitsluiting van seksualiteit. Zijn seksualiteit!..die zich voor alles in de lust en het sociale terrein toont. Nee dat kan dan ineens niet. Recht op seksualiteit! Ook voor kinderen. HPF

Het kinderjaar is niet zomaar aan Zwitserland voorbijgegaan. Dat blijkt wel uit dit artikel uit het informatieblad van de Schweizerische Arbeitsgruppe Pädophilie (SAP). Of het van origine ook zwitsers is, is niet zeker. In ieder geval geeft het een indruk van hoe er in dat land tegen het taboe op oudere-jongere relaties aangekeken wordt. Benalvedat, mistaat de verpakking, van de voor Nederland niet zo revolutionaire gedachten, in het geheel niet, met het zwembad-jochie. Een deels opbeurend verhaal, dat met de vakanties voor de deur mogelijk- wijs een zwembadbezoekje stimuleert. **Veel plezier dan.**

Er droomden twee knaapjes uit Rhenen. De wensdroom van de ene, Lag onder de boom. De andere droom,

PG

Lag ergens tussen een paar benen.

EEN GESPREK MET ZEDEN- EN KINDERPOLITIE

Op 6 april had een afvaardiging van de werkgroep Utrecht een informatief gesprek met het personeel van de zeden- en kinderpolitie Utrecht. Deze beide afdelingen zijn ter plaatse verenigd onder één hoofd. Bijna alle personeelsleden waren aanwezig. Men had tijd voor ons ingeruimd tijdens de werkuren en plaats op het politieburo. Wijzelf waren met ons vieren: ondergetekende en drie werkgroepsleden, die het politieburo ook al eens op minder aangename manier hadden moeten betreden.

Het was een goed gesprek, niet altijd even gemakkelijk, maar wel open. Wij hadden het met z'n vieren voorbereid en dat gaf ons wat steun in onze onzekerheid. Wij begonnen met onze naam te noemen en te zeggen, in welke funktie wij daar zaten. Vervolgens heb ik kort uiteen gezet wat het doel is van de werkgroep, en op welke manieren we in Utrecht aan dat doel werken. Direkt daarna gaven we het woord aan onze gastheren-en vrouwen. We hebben bewust afgezien van het houden van een inleiding, maar meteen gevraagd ons te zeggen, op welke punten zij moeite hadden met pedofilie.

VRAGEN

Er kwamen onmiddellijk een aantal vragen en bezwaren naar voren. En....verbaast het iem and?.... gewoon dezelfde soort vragen, die ieder publiek in Nederland stelt. Over de tijdelijkheid van relaties tussen ouderen en jongeren en de emoties rond het afbreken van zo'n relatie. Over de manipulaties, die ouderen hanteren, om hun zin te krijgen bij kinderen. Over eventuele relaties met andere volwassenen ("is het niet een vlucht voor de verantwoordelijkheid, die een blijvende relatie met een volwassene met zich meebrengt?"). Over de vermeende schadelijkheid voor het kind. Over de vraag, hoeveel

men rekening moet houden met het taboe, dat er nu eenmaal is ("mag je een kind wel belasten met geheimhouding?"). Echte vragen, die leven bij mensen, die nadenken. Weinig vragen over de sexuele handelingen-ze weten daar wel, dat er zoveel mogelijkheden zijn als er relaties ontstaan. Weing vragen over gewelddadigheden-ze zijn bereid om van ons aan te nemen, dat in vele relaties zoiets ondenkbaar is, omdat de volwassenen en het kind van elkaar houden (ook het kind kan immers chantage plegen of anderszins dwang gebruiken). Wel werd opgemerkt, dat de politie juist die gevallen onder ogen krijgt, die of gewelddadig zijn, of, minstens, door de aanbrengrers als zeer ernstig en strafbaar worden gezien-waarbij dus al meteen geen sprake meer is van een ongedwongen, spontane omgang tussen volwassene en kind.

VOORVAL

In de tijd, die verliep tussen het maken van de afspraak en het uitvoeren ervan, raakte er in Utrecht een jongetje vermist, 9 jaar oud. Wij waren van tevoren nogal bang geweest voor deze samenloop van omstandigheden. De vraag,

die ons daarover gesteld werd luidde: "Vinden jullie het gek, dat wij ook zoeken in de richting van een zedenmisdrijf? Dat wij dus ook op zoek gaan, bij de minste of geringste aanwijzing, bij de ons bekende pedofielen?" Deze wijze van vraagstelling vonden wij bijzonder sympathiek. Wij zeiden, dat wij het allerm minst gek vonden; sterker nog - in een gesprekje dat hierop voortborduurde zei één van ons, dat hij niet zou aarzelen om informatie ter kennis van de politie te brengen, zo hij die mocht komen te weten. (Juist op dit punt hadden wij in de voorbereiding uitgebreid van gedachten gewisseld.)

PETITIE

De petitie en, ruimer gezien, de strafbaarstelling, kwamen ook nog ter sprake. De politie had niet getekend. Zij voerden daarvoor twee redenen aan:

- a. Er was niet genoeg documentatie bij. Wij verhielpen dit onmiddellijk door het aanbieden van ons informatiemateriaal.*
- b. Als je de strafbaarstelling opheft, heb je als politie en justitie geen alternatief, om misstanden te kunnen vervolgen. Toepassing van dwang en dreiging met geweld vonden zij heel moeilijk te bewijzen. Zij wilden dus de strafbaarstelling handhaven als bv. veel terreinen "verboden art.461 W.v.S." voeren. De toegang is daar weliswaar niet verboden, maar de boswachter heeft een middel bij de hand, om de bomenuitrukkers van het terrein te verwijderen. (Deze vergelijking vloeit nu uit de schrijfmachine en is dus niet afkomstig uit het gesprek.) Op dit punt, hadden wij het minst makkelijk iets terug te zeggen.

KONKLUSIES

Het geheel nog eens overdenkende, zijn de konklusies:

- a. Zo'n gesprek is zeer de moeite waard. Je turnt niet onmiddellijk meningen om, maar je toont aan, hoeveel goeds er bestaat tussen volwassenen en kinderen.
 - b. Belangrijk bleek, om in te gaan op hun vragen. Als iemand vooruitliep op eventueel bestaande vragen, dan verflauwde de belangstelling. Als wij ingingen op punten, waar zij zelf mee aankwamen, was er alle aandacht. De meeste indruk maakten ongetwijfeld de persoonlijke uitingen van de aanwezige pedofielen. Als iemand de moed heeft om zinnen te zeggen, die beginnen met "ik", en dan echt zijn, dan voelen je toehoorders best, dat ze gekonfronteerd worden met een persoonlijkheid, met diens eigen unieke belevingswereld. Daarnaast bleek, soms, een objektiverend geluid ook nodig. Tenslotte is één pedofiel toch ook maar één mens - en heeft het ook zijn nut, om de informatie over een breder gebied te geven.
- Nu ben ik al bezig over een algemene beschouwing over voorlichting. En die bewaar ik liever voor een volgende keer. Maar deze aspecten kwamen in ons gesprek met de zeden-en kinderpolitie heel duidelijk naar voren.

Hannie Boidin.

- * Wij namen voor hen mee:
- Het rapport "Leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving."
 - De infomap "De wet kent grenzen, de liefde niet".
 - De Documentatiemap "Jeugd en Sexualiteit."
 - Een folder van de landelijke werkgroep.

drie zeven twee, weg ermee!

Na ongeveer een uur viel de regen in, en geruime tijd was het een natte stoet die voorttrok door de straten van Antwerpen. Maar de stemming bleef er toch wel in, en door alle roze, gele en oranje vlaggen, spandoeken en kleding bleef de aanblik fleurig.

Naar schatting 2000 mensen liepen op zaterdag 5 mei mee in een demonstratieve optocht tegen artikel 372bis uit het Belgische strafrecht. Een groot aantal Nederlanders en enige Duitsers en Fransen waren naar Antwerpen getrokken, en natuurlijk zwermen echte "Janetten" en Lesbiennekes.

het artikel

"Onverminderd de toepassing van van artikel 372, wordt elke aanranding van de eerbaarheid, zonder geweld of bedreiging, gepleegd door een persoon die de volle leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, op de persoon of met de hulp van de persoon van een minderjarige van hetzelfde geslacht beneden de volle leeftijd van achttien jaar, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van 26 fr tot 1000 fr."

Tegen deze passage uit het Belgische wetboek der jeugdbescherming keerde zich de aktie. Vermeld kan worden dat de geldboete later met 40% is verhoogd, en dat de rechter bij veroordeling verplicht is een ontzetting van de burgerrechten uit te spreken. Artikel 372 van het strafwetboek straft de aanranding van de eerbaarheid zonder geweld of bedreiging met minderjarigen onder de zestien jaar.

Het artikel werd in 1965 ingevoerd om paal en perk te kunnen stellen aan de toenemende homoseksuele prostitutie in de grote steden in die tijd. De verleidingstheorie werd, net als indertijd bij het Nederlandse artikel 248bis (zelfde strekking, maar dan tot 21 jaar), onbetwist als hoofdargument gehanteerd.

Toenmalige minister Vermeylen sprak in zijn toelichting bij de invoering van het Belgische wetsartikel, onder meer over de "bescherming van jonge wezens tegen immorele handelingen, die diepgaand hun ontwikkeling zou kunnen beïnvloeden op een ogenblik van hun bestaan waarop de heteroseksuele tendens misschien nog niet vaststaat".')

Het Belgische parlement ontving op 24 november 1977 een wetsvoorstel tot opheffing van de artikelen 372 bis en 377, & 3 van het strafwetboek, maar tot nu toe is er niets veranderd. De processen geschieden doorgaans met gesloten deuren. Een veroordeelde herinnert zich de volgende dialoog uit zijn rechtzaak: Vraagt de rechter ondermeer "Weten je ouders dat je met jongens gaat slapen? -Jazeker. "En zijn ze met u daar nooit voor naar de dokter geweest?" -Nee, waarom ook? "Ja da's toch niet normaal, hé?" -En waarom niet meneer de rechter? "Tja, da's niet normaal, hé!!" ')

publiek

Uit de gezichten van de, meestal zwijgende, toeschouwers bij de optocht op 5 mei viel niet af te leiden welke indruk de manifestatie heeft achtergelaten. De gigantische Janettennacht die 's avonds een overdekt stadion helemaal vol deed stromen is waarschijnlijk grotendeels aan het publiek voorbijgegaan. Toch was het een opmerkelijk gebeuren. Ten eerste vanwege het feit dat - wat bij onze zuiderburen uitzondering genoemd mag worden - Vlamen en Franstaligen eensgezind met hetzelfde bezig waren. Maar ten tweede omdat - mijns inziens omdat niet helemaal duidelijk was waarom de avond nu draaide - er blijk gegeven werd van onbegrip tussen verschillende stromingen die ik persoonlijk best wel verontrustend vond. 's Middags was er nog gescandeerd van "homostrijd - vrouwenstrijd, internationale solidariteit", maar 's avonds ontstond in de Arenahal te Deurne een wrevel tussen lesbische groepen en een groot gedeel-

te van het publiek dat voor de flikkeroptredens was gekomen. Daarbij werd op haast modieuze wijze gedaan alsof het er om ging pedofilie te bevrijden, met foto's van jongens die ook na afschaffing van artikel 372bis heel wat jaartjes zullen moeten wachten op hun seksuele vrijheid. Dat verschillende pedofiliegroepen hun solidariteit betuigden en met informatiestands aanwezig waren is een vanzelfsprekende zaak (De NVSH-LWGP ontbrak hierbij jammer genoeg), maar toen leden van de "Indianerkommune" uit Duitsland op het podium een aantal ferme stellingen uitspraken, keek men met grote ogen en zwijgend toe. Nu zijn de Indianer ook niet bepaald verkopers of ambassadeurs, maar hun kritiek op de apatische feestvierende salonrevolutionairen was voor een groot deel wel terecht.

BF

"Een regenachtige dag; tijd om kinderen te slaan"

(China)

) zie het tijdschrift DE ROOIE VLINDER nr. 11 van mei 1979, p/a Visserij 132, 9000 Gent.

(advertentie)

KOOS POSTEMA

CIJFERS

Een INTROMART-onderzoek wees uit dat er bij de uitzending van Koos Postema over pedofilie een kijkdichtheid van 15 werd bereikt, hetgeen neerkomt op 15 x 130.000 is bijna 2 miljoen kijkers. De gemiddelde waardering op de schaal van 10 was 7,3. Het programma werd zeer uiteenlopend beoordeeld (erg hoge en erg lage cijfers), waarbij vooral de jonge kijkers de hoge cijfers uitdeelden.

UITGEVERIJ RMB PRESS POSTBUS 12024 UTRECHT

Niet al onze boekjes gaan over kinderen, maar wel een aantal, want wat past een kleine uitgever beter dan over de kleine dingen in het leven te publiceren. Toch hebben kleine dingen vaak grote gevolgen, vooral de liefde tussen een volwassene en een kind.

Het is juist die liefde die zich uitstekend in poëzie vangen laat. Maar niet alleen dat, ook de eenzaamheid daaruit voortvloeiend is een dankbaar onderwerp. Een kleine greep uit onze catalogus. Alle prijzen zijn exclusief de verzendkosten.

Niet zo verlegen van Robert M. Boer
Liedjes en andere teksten uit zijn eerste voordrachtsprogramma rond oudere-jongere relaties. f 2,50

Groot worden doet pijn van Robert
Liedjes en andere teksten uit zijn tweede programma rond oudere-jongere relaties. f 2,50

Een web van zacht gesponnen draden van Robert
De verwo(o)rding van verlangen tot eenzaamheid.
Poëzie & Proza in een fraaie bundel. f 12,50

Nostalqia van Max Egberts (geïll) f 1,50

Woestijnbloemen van Paul Valois
Een viertal gedichten + illustraties f 2,50

HEKWERK=GEKKENWERK affiche f 3,50

Hier heerst nog rust ... kaart met tekst en foto. f 0,25

Ongewone versjes voor gewone kinderen van Robert
Een geïllustreerde bundel voor kinderen f 4,00

Complete catalogus op aanvraag.

het andere boek

ooit met een
KIND
naar bed geweest?
fijn hè!

POSTBUS 440 EINDHOVEN

heeft een
KIND
geen recht op
seks?

POSTBUS 440 EINDHOVEN

vrij ook eens
met je
KIND

POSTBUS 440 EINDHOVEN

jong geleerd,
oud gedaan.
en **SEKS** dan?

POSTBUS 440 EINDHOVEN

*kinder-
lokker
mag ik mee?*

POSTBUS 440 EINDHOVEN

een **KINDER**huidje
wil niet alleen
gewassen worden,
maar ook gestreeld;
ook in 't
broekje!

POSTBUS 440 EINDHOVEN

zijn babybiljetjes
liever om te kussen
dan die van een
12-jarig **KIND**?

POSTBUS 440 EINDHOVEN

wat mogen jongetjes
en meisjes met hun
geslachtsdelen?
alléén plassen?

POSTBUS 440 EINDHOVEN

KIND
wat ben je
LIEF

POSTBUS 440 EINDHOVEN

pedofielen
vroeg naar bed!

POSTBUS 440 EINDHOVEN

pedofielen
HOUDEN
van **KINDER**en

POSTBUS 440 EINDHOVEN

KINDERseks
vrij!

POSTBUS 440 EINDHOVEN

DSAP krijgt een officiële status

Op zaterdag 5 en zondag 6 mei j.l. vond in Krefeld een bijeenkomst plaats van de DSAP onder de titel: voor een decriminalisering van de pedofilie. Aanwezig was een veertigtal geïnteresseerden en deskundigen, waaronder een drieman sterke delegatie uit Venlo (leden van de NVSH-werkgroep pedofilie) en een PIE-lid. Er was een uitgebreide literatuur-stand, verzorgd door een plaatselijke boekhandel.

Zaterdagmiddag hield Dr.F.Bernard een voordracht over 'Warum die Entkriminalisierung von Erwachsenen/Kind-Beziehungen wichtig ist' (waarom de decriminalisering van relaties tussen volwassenen en kinderen belangrijk is), gevolgd door een op goed peil staande discussie.

Zondag 6 mei werd, tijdens de ledenvergadering, de officiële oprichting van de 'Deutsche Studien- und Arbeitsgemeinschaft Pädophilie e.V.' een feit. Dr.F.Bernard werd gekozen in het algemeen bestuur. De Duitse werkgroep zal dus nu de status van vereniging (eingeschriebener Verein) hebben (rechtspersoon), met alle voordelen van dien.

Een ieder was het er wel over eens, dat deze tweedaagse bijeenkomst in het conferentieoord 'Blumenthal', aan de Moerser Straße 40, een mijlpaal is in de geschiedenis van de emancipatie der kindersexualiteit in Duitsland. Wij wensen de DSAP e.V. veel succes!

stickers

Om uit te delen aan alle kinderen - voor je het weet maken ze er zelf een rage van -, om zo maar hier en daar op te plakken, om een badge van te maken, enz. De werkgroep pedofilie Eindhoven liet een blad met 12 verschillende zelfklevende stickers drukken in verkeersbordenblauw met witte opdruk. De stickers zijn rond, met een doorsnede van 7 centimeter, iets groter dus dan hier is weergegeven.

Wie ook wat vellen wil hebben kan ze laten opsturen voor f 3,- per vel van 12 stickers, plus f 1,- verzendkosten (ongeacht het aantal vellen). Bestelling is alleen mogelijk door overmaking van het benodigde bedrag op postrekening nummer 33 00 542 van de werkgroep pedofilie te Eindhoven.

Bij voldoende belangstelling zal de werkgroep ook de verwerking van de stickers tot button (compleet met veiligheidsspeld en keurig uitgevoerd) gaan verzorgen, voor ca. drie gulden per stuk. Wie hier in principe belangstelling voor heeft kan dat schrijven aan postbus 440 in Eindhoven.

INDIANEN

In Nürnberg (Duitsland) bestaat een leefgemeenschap die zich de "Indianerkommune" noemt. Deze gemeenschap maakt zich sterk voor algehele gelijkberechtiging van kinderen op alle gebieden: seksualiteit, leefwijze, opleiding etc. Leerplicht is in hun ogen ongeoorloofde dwang; het kind moet het recht hebben zich van zijn ouders te laten scheiden net zo als huwelijkspartners kunnen scheiden. Een wet die kinderen tegen "ontucht" beschermt moet vervangen worden door een wet die het recht waarborgt op liefde, begrip en zorg, en op bescherming tegen verwaarlozing en uitbuiting.

De "Indianerkommune" neemt regelmatig van huis weggelopen kinderen op, vestigt door sit-down acties, hongerstakingen en pamfletten naar de maatschappij toe de aandacht op de rechteloosheid van de jeugd in deze samenleving, kortom: ze houden zich allesbehalve stil en maken het zich daardoor ook bepaald niet gemakkelijk.

Op 2 juni om 11 uur 's morgens begint de kommune op het stationsplein van Nürnberg een hongersta-

king om volledige gelijkberechtiging van alle kinderen en jeugdigen te eisen. De aktie duurt in elk geval tot 17 juni, en is bedoeld om onder andere de volgende eisen naar voren te brengen:

- het recht van jeugdigen onder de 18 op zelfstandige verblijf- en woonmogelijkheid;
- kinderbescherming, ouders, voogd en politie mogen kinderen niet langer tegen hun wil bij families en leefgemeenschappen weghalen of brengen;
- afschaffing van de schoolplicht.
- radikale herziening van de sedelijkheidswetgeving voor wat betreft leeftijds grenzen.

Er wordt onder meer gewerkt met handtekeningenlijsten (waarop al bijna duizend namen zijn verzameld) en strooipamfletten.

De groep nodigt iedereen uit mee te doen in de sit-down aktie - met of zonder eten -. Strooibiljetten, handtekeningenlijsten en informatie te verkrijgen bij de Indianerkommune, Mittlere Kanalstrasse 34 in Nürnberg, tel. 0949-911266786.

BF

houden tot stand brengen. Op deze konferentie, waarbij deelnemers uit Australië, België, Denemarken, Engeland, Frankrijk, Duitsland, IJsland, Ierland, Ulster, Italië, Noorwegen, Nieuw Zeeland, Zweden, Spanje, de Verenigde Staten en Nederland aanwezig waren, werden plannen en doelstellingen nader uitgewerkt.

Ondermeer werd gesproken over de door één van de deelnemende organisaties ingediende nota over pedofilie. De nota werd aangehouden toen bleek dat diverse organisaties meenden zich over pedofilie geen uitspraken te kunnen permitteren. De bedoeling is nu dat de organisaties vóór de volgende jaarvergadering tot oordeelsvorming komen over de ingediende nota en voorstellen. Op een tussentijdse bijeenkomst in augustus zal ook over het onderwerp pedofilie worden gediscussieerd. Denemarken zal intussen materiaal verzamelen en in 1980 met een nieuwe nota komen.

BF

INTERNATIONALE HOMOBEWEGING

PEDOFILIE NOG TE
MOEILIK

Van 13 tot en met 16 april vond in Bergen N.H. de eerste jaarlijkse konferentie plaats van de vorig jaar augustus in Engeland opgerichte International Gay Association (IGA): een overkoepeling van homo-organisaties over de gehele wereld, in Nederland vertegenwoordigd door het COC. De IGA wil internationale solidariteit tussen de verschillende bewegingen die zich met het bevrijden van homoseksuelen bezig

kinderlokker?

Een pedofiel schreef onderstaande brief aan een jongetje, naar aanleiding van een gesprekje tussen het kind en zijn moeder, dat hij toevalligerwijze opving. De moeder van het joch gaf de brief ter publikatie aan de plaatselijke buurkrant, uiteraard met medeweten en goedkeuring van de betrokkenen. We laten het belangrijkste deel van dit buurkrant-artikel hier volgen.

Beste Wim,

"Ze zeggen, dat hier een kinderlokker woont," zei je vanmiddag tegen je moeder, toen je bij mij langsliep. Ik denk, dat je dit van andere kinderen hebt gehoord. Dat vind ik jammer, jammer voor jou, voor die andere kinderen en voor mij. Kinderlokkers, wat zijn dat eigenlijk? Bestaan ze wel, wat doen ze eigenlijk?

Niemand weet het precies, volwassenen niet en kinderen niet. Ze zijn er wel allemaal bang voor. Jij ook?

Daarom deze brief. Ik wil jou een paar dingen laten weten. Allereerst iets over mijzelf, ik ben geen kinderlokker. Kinderlokkers bestaan trouwens helemaal niet. Waarom vertellen kinderen dan, dat ik een kinderlokker ben? Omdat zij dat weer van andere kinderen gehoord hebben of van hun ouders. En waarom vertellen zij dat dan? Omdat zij gezien of gehoord hebben dat er vaak kinderen bij mij komen en omdat ik het leuk vind, als er kinderen bij mij komen.

Weet je, er zijn mensen, die veel van kinderen houden en graag kinderen in huis hebben. Die mensen worden pedofiel genoemd. Een moeilijk woord, waarover je meer kunt lezen in het boekje* wat ik hierbij doe.

Lees het maar door, als je iets niet begrijpt vraag het dan maar aan je ouders, of als je er meer over wilt weten, kom dan maar eens (met je ouders) langs.

Laat hen deze brief ook maar lezen.

Groetjes

.....

Wij hebben de moeder ook naar haar reactie op de brief gevraagd, waarop zij ons vertelde, dat zij de betrokken man oppervlakkig kende. Zij had weleens met hem gesproken en haar zoon had hem ook wel eens ontmoet.

Na het lezen van de brief is zij, met haar zoon, naar de bedoelde persoon toegegaan en zij hebben daar enige tijd gepraat over de houding van de omgeving tegenover pedofielen. Zij is van plan, nog meer met hem te gaan praten, want hoewel haar angst (en die van haar kind) voor "kinderlokkers" wel is weggenomen, weet zij toch nog niet, wat zij met pedofiele relaties aan moet, zeker niet als het haar eigen kind zou betreffen.

Daarover zouden wij graag uw mening horen! Stuur uw reacties naar de redactie en in het volgende nummer komen wij hierop terug.

* Het boekje waarover in de brief wordt gesproken, is een folder van de PSGV (Protestantse Stichting voor Verantwoorde Gezinsvorming) en gaat over pedofilie.

DESTILLEDDOOD VAN JONATHAN

Romantisch, dat zijn de boeken van Tony Duvert allerminst. In zijn nieuwste "Quand mourut Jonathan" (Toen Jonathan stierf) schetst hij de liefde tussen de -bij aanvang- negenjarige Serge en de haast dertigjarige schilder Jonathan. Hun verbintenis is het decor van de tevergeefse strijd die Jonathan voert tegen het wegvloeien van alle levenskracht uit hem. Aan de vitaliteit van de jongen probeert hij nog voedsel te ontlenuen. Maar juist die relatie zuigt, door de ontwikkelingen eromheen, de kracht bij hem weg.

In het begin als Serge de zomer bij Jonathan doorbrengt lijkt hij de tegenpool van de schilder. De opgewekte zorgeloosheid waarmee hij het contact beleeft, staat in schril contrast met de angstige voor gevoelens die Jonathan vervullen. Maar uiteindelijk, aan het slot, valt ook Serge ten prooi aan wanhoop.

LOGEERADRES

Jonathan, die in zijn vak niet onsuksesvol is, leeft teruggetrokken op het platteland. Van het gezin waar Serge uit komt is hij een bekende. Overigens, vooral

vanwege de jongen. Zodoende krijgt Jonathan hem te logeren. De moeder van Serge beschouwt de schilder als makkelijk logeeradres voor als zij, ze is gescheiden, er tussenuit wil.

Wanneer de moeder in Amerika in een liefdesaffaire verwickeld raakt, betekent het dat Serge een zomer lang bij Jonathan blijft. Bij haar terugkeer, een paar maanden later, komt ze om haar zoon weer in bezit te nemen.

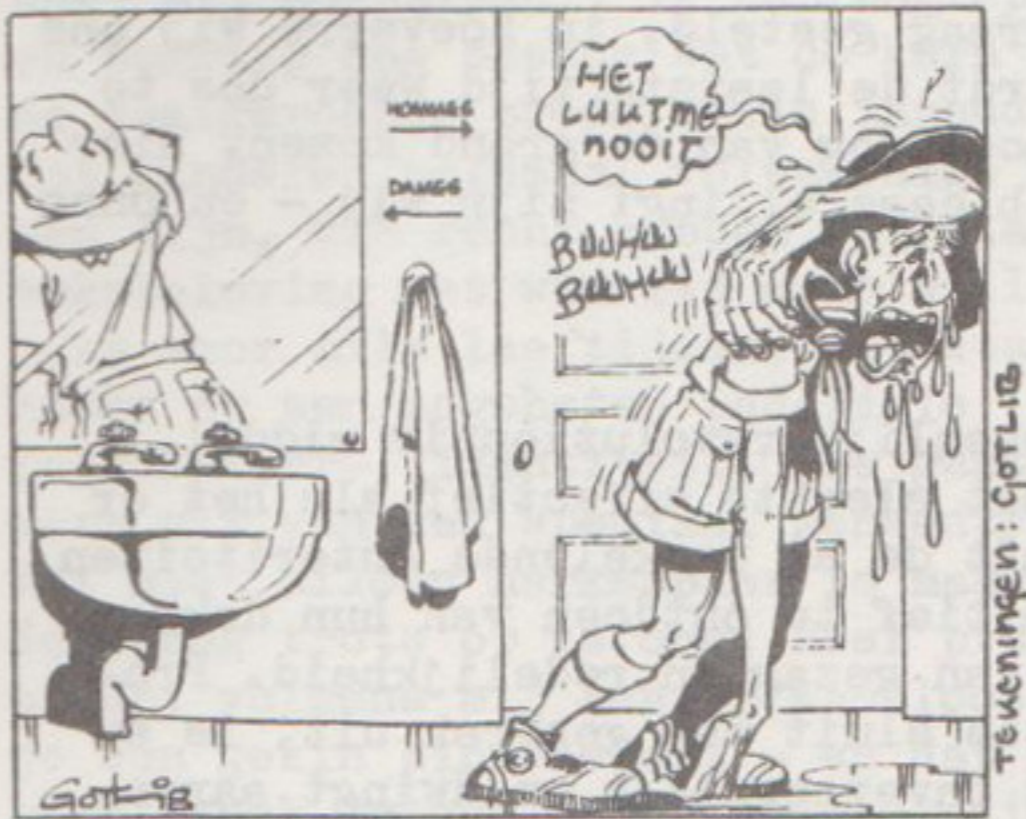
WANHOOP

De schilder krijgt Serge zowat twee jaar later pas weer te zien. Haar avontuurtjes zijn inmiddels ten einde, en in het weekend dat Serge naar Jonathan gestuurd wordt maakt ze alsnog een huwelijksreisje met haar ex-man. Als de jongen een derde keer naar zijn oudere vriend toewil, verbiedt zijn moeder het. Hij besluit er desondanks op uit te trekken. Voor Jonathan was aan de zin van zijn leven al een eind gekomen kort na die zomer. Als Serge 's nachts liftend op weg is, laat hij zich in een moment van wanhoop voor een auto vallen. Daarmee eindigt het beklemmende relaas. Wat er met Jonathan gebeurt blijft open.

DESINTERESSE

Geen liefde met een happy end en evenmin het ideaalbeeld van welwillende ouders, al kan Serge een paar maanden bij de schilder logeren. Het is in dit boek vooral de moeder die het moet ontgelden. Duvert tekent haar op zijn slechtst. Als een vrouw die volstrekt ongeïnteresseerd is in haar zoon. Een kind dat ze met gemak terzijde schuift als ie even niet in haar kraam te pas komt. Zoals bij haar avontuurtje in Amerika.

Op dit moment is er nog geen Nederlandse vertaling, dus kennis van het Frans is noodzaak. Voor de mensen die die taal niet machtig zijn is het opletten tot een Nederlandse uitgever zich eraan waagt.

"Quand mourut Jonathan" kost f 21,70 en is uitgegeven door Editions Minuit. De schrijver is Tony Duvert.

BRON : Leo Gillet; Op zoek naar onderdak; VN kleurkatern. **PG**

WIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN

Bevrijdingsdag was -voor alle haters van vergaderingen- inderdaad een bevrijdende dag. Want door een nalatigheid van de anders zo sekuur werkende PTT kwam van een landelijke vergadering niets terecht. De kennelijk onmisbare vergaderstukken waren bij de post zoekgeraakt. Zodoende geen agenda en geen stukken bij de afdelingsvertegenwoordigers en leden van het dagelijks bestuur. En -dus- geen vergadering.

NIEUW

De voor 5 mei geplande agenda-punten schuiven daardoor op naar 9 juni. Even ter herinnering, dat waren: Wijzigingen in het redak-

tiestatuuat van NIKS en Haagse voorstellen over activiteiten om het Jaar van het Kind (Voor nadere toelichting zie Niks 4 & 5) Een brief van Hannie Boidin over vormingswerk en een voorstel van Rob Gienow over het vormen van kader voor de landelijke, zijn nieuwe agendapunten.

ONBEKEND

Na 9 juni is er tot september pauze voor zon, zee en jochies. Evengoed voor de redaktie van NIKS. Een nieuwe vooruitblik op de landelijke is dus niet te verwachten voor eind augustus. Met misschien een nieuwe -naar buiten gerichte- NIKS, waarin in ieder geval de agenda voor de september-bijeenkomst, waarvan de inhoud nu nog onbekend is. **PG**

HAMSTER JOVIAAL

Geweld en seks, daar draait het om in de wereld van de aandoenlijke hopman Hamster Joviaal. Op zich versleten thema's die door het magistrale werk van Gotlib een nieuw lachlokkend leven zijn ingeblazen. De drie wolfjes, die alles behalve seksloos zijn, en een telkens mississende hopman als hoofdingrediënten. Gotlib slaagt er elke keer wonderwel in om de gemoedsverbijstering van Hamster te schetsen als ie zich weer eens -zijns ondanks- in de nesten gewerkt heeft. Belevnissen die Gotlib te prachtig in zijn strips uitgewerkt heeft om hier even in woorden te beschrijven.

Veel van de illustraties zijn van zijn hand, evenzo de strip in het vorig nummer. Ze zijn afkomstig uit zijn boek "Hamster Joviaal en zijn wolfjes. In Nederland verkrijgbaar in een duitse uitgave, voor f6,--. **PG**

Vier jaar geleden, toen ik als schuchter 'lid uit Leiden' voor het eerst de LWGP-vergadering betrad, werd ik al meteen geconfronteerd met een in vrouwenkieren gestoken afgevaardigde uit Nijmegen die met onmiskenbaar mannelijk stemgeluid opwekte tot aansluiting bij 'de rooie flikkers'. Sindsdien ben ik steeds weer mensen tegengekomen die zich laten bijeenzetten onder de noemer 'flikkerbeweging'. Telkens weer is ook de vraag gesteld, in hoeverre wij ons met hen verwant moeten voelen. Die vraag wordt de laatste tijd weer des te nadrukkelijker gehoord, maar de discussie moet nog van de grond komen. Hier alvast mijn persoonlijke mening over de probleemstelling: zijn wij - en onze kinderen - familie van deze nichten?

portret

De flikkerbeweging, die opereert onder lokale roepnamen als 'flikkerfront', 'rooie flikkers' en 'de roze driehoek' heeft enkele opvallende kenmerken, die niet los van elkaar gezien kunnen worden. Men zet zich af tegen het COC, dat zich te zeer aanpast, tevreden is met een getoleerd plekje in de zon, uiterlijke herkenbaarheid als 'homo-type' afwijst. De flikkers gebruiken het scheldwoord van de goegemeente als geuzennaam, schoppen tegen elke gevestigde orde aan en benadrukken juist de uiterlijke kenmerken in kleding, opmaak en gedrag, hebben de provocatie tot voornaamste strijdmiddel verheven.

overeenkomsten

Als we hieraan toevoegen dat de flikkerbeweging meer en vroeger positieve aandacht heeft besteed aan de 'pedoflikkerij' dan het COC, dan ligt het voor de hand dat velen in onze gelederen liever de flikkers omhelzen dan de COC'ers. Die laatsten zijn immers nog nauwelijks of niet los van de "wij-doen-niks-met-kleine-jongens" fictie, en koesteren zich nog behaaglijk in de nestwarmte van hun onderaardse holen en spelonken. Daarmee vergeleken doet de strijdbaarheid van de flikkers weldadig aan. Ook zij opereren vanuit onvrede met de bestaande verhoudingen en ook zij stellen schijntolerantie keihard aan de kaak.

bedenkingen

Niettemin heb ik een tweetal serieuze, zo niet overwegende bezwaren tegen de flikkerij. Mijn eerste, minste punt is de provocerende houding die de beweging eigen is. Provokatie is een

zo wezenlijk revolutionair middel, dat het slechts effectief als het er om gaat de al wankelende autoriteiten definitief te ontdoen van hun dekmantels van gezag en redelijkheid. Provokatie sluit een gesprek uit, is en maakt onverzoenlijk en dwingt aarzelers tot een radicale keuze: wie niet voor ons is, is tegen ons. Dat betekent dat een kleine groepering, waarvan het grote gelijk nog onvoldoende is doorgedrongen bij het bredere publiek, zich middels deze tactiek radicaal in het isolement jaagt. De stelling: provocatie in een onrijp klimaat werkt als een boemerang, zou ik ondanks de kreupele beeldspraak graag willen verdedigen. Wie zich wil handhaven als gesprekspartner van rijpe en groene mensen - al dan niet met gezag bekleed - mag m.i. provocatie alleen gebruiken tegenover verklaarde vijanden: Anita Bryant bijvoorbeeld, of pater Koopman.

identiteit

Ik ben toe aan mijn hoofdbezwaar tegen de flikkerbeweging. Dat is het beklemtonen en zelfs ophemelen van de eigen identiteit. Dit staat natuurlijk niet los van het provoceren, maar bezit wel daarbovenuit een specifieke betekenis. Weinig strijdbare groepen ontkomen aan de verleiding, geconfronteerd met de boze buitenwereld zichzelf en elkaar moed in te spreken door al het eigene goed te noemen. En door het karakteristiek eigene uit te dragen als kruisbanier van de beweging. Ook de vrouwenbeweging, om eens een dwarsstraat te noemen, kent een stroming die in deze hoek verzeild is. Renate Rubinstein nagelde deze dames nog recentelijk aan de schandpaal in haar 'Hedendaags Feminisme'.

pedoflikkers

Nog telkens gaan bij mij alle hoofd-
oksel- en pretharen recht overeind
staan wanneer ik iemand over 'wij
pedofielen' hoor praten ('wij pedo's'
doet mij kokhalzen). Ik heb begrepen
en begrijp nog steeds dat de kern van
de veelgeroemde brede visie inhoudt,
dat kinderen helemaal volwaardige men-
sen zijn, die recht hebben op (e.a.)
seksbeleving met wie zij maar willen.
Seks voor alle leeftijden, dat staat
haaks op een zogeheten pedofiele (of
pedoflikker-) identiteit. Die gaat im-
mers uit van een speciaal mensentype,
dat niet alleen herkenbaar is maar
daar nog trots op is ook. Heel prak-
tisch: volgens mij ben je kansloos als
je een gezin binnenstapt - en dat ge-
beurt toch in een pedofiele relatie
die die naam verdient - als een her-
kenbaar type. Onverschillig of de
geuzendracht nu uit een vale regenjas
of uit een roze spijkerbroek bestaat.

hasjrokers

Principieel gezien ligt het zo: als
je hebt ontdekt dat hasj, ofschoon
verboden, lekkerder en gezonder is
dan tabak, dan moet je je niet terug-
trekken in de keldertjes van de sub-
cultuur. Maar evenmin moet je je door
wolken van genot omhuld onder het
nietsvermoedende publiek begeven. De
enige manier is geduldig en met een
keur van sterke argumenten steeds meer
mensen overtuigen van de blijde bood-
schap: dat het gezond en lekker is
voor iedereen die zich ervoor open-
stelt. Met alle respect voor de
strijdlust van de flikkers, zij heb-
ben het contact met de gewone man ver-
loren.

DIE FOUT KUNNEN WIJ ONS NIET PERMIT-
TEREN.

Gorrit Goslinga.

**"O de jonge moeders in het park,
wat kunnen ze foeteren;
je zou bijna gaan denken dat zij
van de kinderen moederen moeten"**

Judith Herzberg

platenrubriek

Twee werken van Serge Prokofiev:
"A Summer Day", "Children's
suite for small orchestra, Op.65b
(1941), en "Winter Bonfire" (er
zijn tenslotte ook nog de winter-
sporten!), "Suite for boys" chorus
and symphony orchestra Op.122
(1949); dit laatste werk met het
Prague Radio Children's Chorus.
Boeiende, uiterst sfeervolle
werken. (SUPRAPHON/SUA ST 50773).
Les Gosses de Paris (vrij groot
koor van jongens en meisjes),
zingen liederen van over de gehele
wereld, "chansons du monde entier"
en dat betekent op deze grote
schijf uit Mexico, Oostenrijk,
Roemenië, Zwitserland, Schotland,
Rusland, Amerika, België en
Martinique. Dus echt de moeite
waard om naar uit te kijken.
Les Gosses de Paris ofte Les
Petits Ecoliers Chantants de
Bondy, zingen op PRESIDENT/
KVP 171.

Nog komen weidse verten aan bod
en wel in werkjes van Les Iles
Wallis du Pacifique (in een
reeks Musique folklorique du
monde); vanop deze paradijselijke
eilanden eveneens de klanken
van een groep lachende kinderen,
bloemen achter de oren:
"Aparima des enfants" (MUSIDISC/
30 CV 1274).

Een al even interessante plaat,
ander genre echter: Het Buda-
pester Kinderchor (gemengd)
met "Die Jahreszeiten im Lied
der Volker", liederen rond de
vier seizoenen; een live-
opname in Carnegie Hall,
New York. (RCA VICTOR/LSC
2861-B).

Naar de originele band van
een TV-jeugdfeuilleton:
Les Galapiats ("Le Trésor du
Château sans nom"); wel
franstalig dus. (PHILIPS/641
002 ACL).

Tenslotte verwijlen wij even bij
de midzomernacht, 21 juni, met
hoogtepunten uit "A Midsummer
Night's Dream" van Benjamin
Britten. Aan deze uitvoering
werkten mee: de koren van de
Downside en Emanuel Schools.
Zoals men misschien wel weet,
is het libretto van deze
opera naar William Shakespeere.
(DECCA / SET 397). Aan allen
een heerlijke en verkwikkende
vakantie!

FEMINISTISCHE KINDERBOEKEN

Bijgaand embleem, waaraan minstens één lijntje opvallend ontbreekt, behoort toe aan een feministische uitgeverij te Milaan die zich specialiseert in kinderboeken. Het collectief dat dit opmerkelijke fenomeen draagt, is al zo'n vier jaar bezig met het maken van boekjes die op een speelse manier ingaan tegen traditionele rolpatronen en vooroordelen. De boekjes kunnen ondanks de beperkte middelen toch zowel fraai als goedkoop worden aangeboden (f7.50 tot f15,--), om zo de concurrentie met de stripboeken en witte raven aan te kunnen.

Dankzij de Nederlandse feministische uitgeverij 'Sara' kunnen wij nu kennis nemen van een vertaling van 'Arthur en Clementine', deeltje uit een reeks prenten-voorlichtingsboekjes geschreven door Adela Turin en geïllustreerd door Nella Bosnia. 'Sara' is van plan meer van deze boekjes uit te geven, zoals 'Alice en Lucia'; daarin wordt vergeleken hoe er over menstruatie gedacht en gepraat werd in het verleden en in onze tijd. Een meisjesonderwerp dus, maar 'Edizione dalla parte della bambini' richt zich nadrukkelijk ook op jongens. Ook die immers moeten leren, zaken als de vaderrol en het gezin wat minder absoluut te zien. Het team van de uitgeverij werkt van begin tot einde van elke produktie (zes per jaar) zeer nauw samen: over keus en invulling van het onderwerp, de tekst, de illustraties en de technische vormgeving wordt intensief onderling gediscussieerd. Het valt te hopen dat er ook in het als progressief te boek staande Nederland binnenkort een vergelijkbaar initiatief te begroeten valt. Bron: de Volkskrant, 79.04.14. _____ GG

Het herkenningsteken van de uitgeverij „Edizione dalla parte della bambini”.

VERSLAG ENER ENQUETE

Zoals al in NIKS 5 gemeld, is thans beschikbaar voor belangstellenden het 'Verslag van een onderzoek naar oudere-jongere relaties 1978-1979' door Carl Huizinga, pedagoog en adviseur van de LWGP. Opzet was, aan de hand van een door partnerstellen in te vullen enquêteformulier inzicht te verwerven in de vraag wat de pedagogische betekenis van zo'n relatie is. Via de AWG's en de Belgische studiegroepen zijn vorig jaar 75 formulieren uitgezet. Daarvan zijn er 4 ingevuld teruggekeerd. Van de 15 distributeurs reageerden er 4 op een schriftelijk verzoek te laten weten waarom de meeste formulieren niet terug kwamen. In deze vier reacties werden bezwaren tegen de enquête genoemd en suggesties gedaan voor een andere aanpak. De vier ingevulde formulieren leveren ieder op zich een aardig beeld van een plezierige, hecht monogame relatie. De vraag naar 'opvoeding' wordt door alle respondenten bevestigend beantwoord. Toch jammer, zo'n kleine respons! Besteladres: _____ GG

edit adres

_____ GG

adressen:

Landelijke Werkgroep:

N.V.S.H. Landelijke Werkgroep Pedofilie
werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties

NVSH-LWGP
Postbus 132
5240 AC ROSMALEN

NVSH:

N.V.S.H. Verenigingskantoor Postbus 64, Den Haag tel. 070-469709

N.V.S.H. telefonische hulpdienst tel. 070-600010

Afdelingswerkgroepen:

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Kritzingerstraat 77
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tiel	St. Agnietenstraat 19
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Wittevrouwensingel 100
Venlo	Hogeschoorweg 81

Overige kontaktadressen:

Bergen op Zoom	Postbus 663
Delfzijl	Corn. E. Horsten, Middelplaat 18
Leiden	B. Füss, Postbus 136
Zoetermeer	Postbus 540

België:

Antwerpen Studiegroep Pedofilie, Volkshogeschool Elcker-Ik
Consciencestraat 46, 2000 Antwerpen

Leuven Studiegroep Pedofilie, College De Valk
Tiensestraat 41, 3000 Leuven

Duitsland:

Düsseldorf DSAP (Deutsche Studien- und Arbeitsgemeinschaft
Pädophilie), Postfach 3236, 4150 KREFELD

Zwitserland:

Bern SAP (Schweizerische Arbeitsgemeinschaft Pädophilie)
Postfach 138, CH-3000 BERN 9